

Krystyna Maksymowicz, Henryk Pokora, Aleksander Limisiewicz, Jerzy Rozpędowski, Józef Kaźmierczyk

---

Wrocław - Sołtysowice

Informator Archeologiczny : badania 14, 179-180

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Pracownia Archeologiczna
w Wolnie

Badania prowadzili doc. dr hab. Władysław Filipowiak /kierownik badań/ i mgr Jerzy Wojtasik. Finansował IHKM PAN. Czwarty sezon badań, Wczesne średniowiecze.

W roku bieżącym wyeksplorowano dwie następne warstwy /XII i XIII/. W warstwie XII datowanej roboczo na około połowę X w. odsłonięto fragmenty 4 domów i prawdopodobnie ulicy o przebiegu wschód-zachód w południowej części wykopu, na tym samym miejscu jak to obserwowano w warstwach wyżej zalegających. W północnej części wykopu, gdzie wyżej występowała również ulica biegnąca z miasta do portu, odkryto fragment prawdopodobnie domu, na co wskazują porzucone sochy i resztki paleniska. Długość poszczególnych domów /wszystkie o konstrukcji międzysłupowej/ wynosiła 5-6 m, szerokość jest nie znana, gdyż konstrukcje wchodziły w ściany wykopu.

Analogiczną sytuację stwierdzono w kolejno odkrytej warstwie XIII z tym, że najpewniej nie istnieje tu ulica w południowej części wykopu.

W obu warstwach dominowała próchnica z piaskiem, mierzwa, duże połacie spalenizny, soczewki gliny i piasku. Jedynie na większej połaci domu, występującego w południowo-zachodniej partii wykopu, zalegały nawarstwienia piasku zmieszanego z małą ilością gliny i mierzwy.

Znalezionymi tu przedmiotami ruchomymi są liczne fragmenty naczyń glinianych i kości zwierzęcych, zabytki ze szkła, bursztynu, rogu, kości, skóry, żelaza, brązu, drewna, gliny i inne /m.in. fragmenty naczyń ze słońca/. Na uwagę zasługuje zwój grubej /3-5 cm/ liny długości ponad 25 m; jeden z końców wchodził w profil wykopu /od strony rzeki/, co sugeruje, że lina była jeszcze dłuższa.

Badania będą kontynuowane.

WROCŁAW-Sołtysowice

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
we Wrocławiu

Badania prowadzili mgr Krystyna Maksymowicz, mgr Henryk Pokora i mgr Aleksander Limisiewicz. Konsultantami byli prof. dr hab. Jerzy Rozpędowski oraz doc. dr hab. Józef Kaźmierczyk. Trzeci sezon badań, Grodzisko oraz podgrodzie średniowieczne /XIV-XV w.†/.

W trakcie tegorocznego sezonu wykopaliskowego kontynuowano prace na terenie samego grodziska /wykop I, II, III/ i rozpoczęto badania na podgrodziu. Ogółem odsłonięto 100 m² podgrodzia.

Wstępne wyniki badań:

1. Zabytek jest położony na obszarze równinnym, w starorzeczu Widadawy. Grodzisko ma kształt stożka o wysokości około 4,5 m, otoczonego fosą i wałem. Na południe od niego znajduje się podgrodzie. W części centralnej gródka odsłonięto na głębokości 2,3 m ceglany fundament wieży gotyckiej o wymiarach 6,35 x 5,8 m. Badania wykazały, że wieża mieszkalna nie została posadowiona na tzw. stożku, tak, że określenie gródek stożkowaty jest nieadekwatne dla tego obiektu. W wykopie odsłonięto budynek drewniany wykonany z połowizn belek /?/, można domniemać, że wykonano go w konstrukcji zrębowej lub słupowo-ramowej. Jego wymiary w granicach wykopu wynoszą 2,9 x 1,3 m.

2. Materiał ruchomy stanowi przeważnie ceramika wykonana na szybkoobrotowym kole garncarskim, pochodząca głównie z XIV-XV wieku. Z zabytków specjalnych na uwagę zasługują kulka ołowiana oraz silnie skorodowana ostroga, przypuszczalnie z bodźcem w kształcie kółka zębatego /?/.

Materiały i dokumentacja z badań znajduje się w WOAK we Wrocławiu.

Badania będą kontynuowane.

ZAKRZEW, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 12 A

patrz
uzupełnienia 1979

ZAMCZYSKO, gm. Kampinos
woj. warszawskie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Epoki Metali
Pracownia Pradziejów
Warszawy
w Warszawie

Badania prowadził dr Jerzy Pyrgała,
Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon
badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne
/XIII w. /.

Grodzisko "Zamczysko" dotychczas nie badane, a znane z penetracji powierzchniowej, zostało zinwentaryzowane jako średnio-wieczny obiekt obronny. Celem badań była weryfikacja tego zabytku.

Grodzisko jest zlokalizowane 5,5 km na północny-wschód od Kampinosu i zaznaczone na mapie w podziałce 1:25000 d. pow. Nowy Dwór Mazowiecki ark. 4 jako Stare Zamczysko. Leży ono na południowym skraju rozległego kompleksu leśnego i zabagnionych łąk. Gród kampinoski zbudowano na południowym krańcu łańcucha wydm,